

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Občni zbor „Narodne Tiskarne“.

V Ljubljani, 31. marca.
(Konec.)

Po posameznih točkah pa izkazuje račun prejemkov in izdatkov: (Čita se iz priloge denarni promet leta 1889.)

Pomnožili so se posebno stavki: naročnina za 359 gld. 55 kr., naznanila 1374 gld. 54 kr. in tiskarska dela 1676 gld. 12 kr. — več nego vlni.

Te povečane svote svedočijo nam, da slavno občinstvo uvažuje vsestranski napredek našega zavoda glede točnosti in tega, kakošna so izvršena dela, ter da se ga obilneje poslužuje. Ta napredek nam bode le v izpodbujo še nadalje po vsej moči truditi se v še popolnejše zadovoljstvo svojih častitih naročnikov.

Račun o dobičku in izgubi izkazuje: (Čita se priloga; Račun o dobičku in izgubi leta 1889.)

Bilanca izkazuje: (Čita se priloga: Bilanca dne 31. decembra 1889.)

Račun o dobičku in izgubi, kakor tudi bilanca izkazuje torej čistega dobička 1923 gld. 99 kr., torej 348 gld. 70 kr. več ko lansko leto.

Uvaživši razne razmere in potrebe predlagamo slavnemu zboru, da se ta čisti dobiček tako-le razdeli: dividende delničarjem pripade naj 1200 gld. na posamezno delnico, torej po 3 gld. Ta znesek izplačeval se bode po določbi pravil in dosedanjih navadi od 1. novembra t. l. naprej. Dvema uradnikoma se dōvoli nagrade 150 gld. Rezervnemu fondu se pridene 550 gld. in ostanek 23 gld. 99 kr. prepíše se na novi račun.

Rezervnemu fondu pridejalo se bode torej 250 gld. več nego vlni. Rezervni fond narastel je tekom leta na 4396 gld. 71 kr. proti 3807 gld. 94 kr. vlnskega leta, pomnožil se je torej za 588 gld. 77 kr. in sicer iz naslednjih točk: obrestij, obligacij in naloženega denarja 171 gld. 77 kr., iz dobička leta 1888 se je pridejalo 300 gld., zapadla dividenda 117 gld.

Ako pridenemo k stanju rezervnega fonda sklepom leta s 4396 gld. 71 kr. še znesek, ki se bo, ako občni zbor to odobri, iz letošnjega dobička pridejal, 550 gld. kaže se nam današnje stanje rezervnega fonda 4946 gld. 71 kr.

Račun o „Jurčičevih zbranih spisih“, kateri se vodi vsled sklenene pogodbe samostojno, izkazuje: (Čita se priloga.)

Iz tega računa nam je z veseljem opazati, da so se Jurčičeva dela preteklo leto bolj živahno razpečavala, nego li prejšnja leta. Leta 1888 se je za nje izkupilo le 518 gld. 20 kr., a prošlo leto prodanih je bilo za 868 gld. 52 kr., torej več za 350 gld. 32 kr.

V dolžnost si štejemo vse one dame in gospode, ki so pospeševali razprodajo Jurčičevih del na kateri koli način, zahvaljevati najiskreneje, pridružujemo pa ob jednom prošnjo za nadaljno podporo v razširjevanje del nepozabnega pripovedovalca.

Jurčičevih del imamo po stanju koncem leta še v zalogi in sicer I. do VIII. zvezka 8425 komadov (čitajo se podrobna števila Zvezek IX.

pride za l. 1890 v račun). Zadnje tri zvezke upamo, da dovršimo to in prihodnje leto.

Razen teh spisov ima „Narodna Tiskarna“ še v zalogi: „Kazenski zakon“, „Zarnikovi spisi“ I. del Listki 1. in 4., „Ukrajinske dume“, „Nov“, „Junak našega časa“, „Dubrovski“, „Knez Srebrjani“, „Pariz v Ameriki“, „Selski župnik“, „Časnikarstvo in naši časniki“, „Blodne duše“, „Undina“, „Dnevnik“, „Vilenski brodnik“, „Otcí in sinovi“.

Vse te knjige so cenjene v bilanci pod točko „Založne knjige“, kot aktivna svota s 457 gld. 85 kr.

S tem bile bi važnejše točke bilance l. 1889 označene, predlagati nam je glede te le še: Slavni zbor naj blagovoli odobriti predlog o razdelitvi čistega dobička.

Staviti je pa še tudi že začetkom poročila omenjeni predlog, zadevajoč „Sl. Narod“.

V teku leta dohajali so namreč odboru od raznih gospodov delničarjev „Narodne Tiskarne“ nasveti, da se list „Sl. Narod“ povekša glede formata in popolni glede raznovrstnosti vsebine. Odbor sam, želeč prej ali slej to izvršiti, posvetoval se je večkrat o tem in sklenil z ozirom na precejšnje večje stroške to reč prepustiti slavnemu občnemu zboru v presojo in odobritev. Ne zdi se nam potrebno te eminentno važne reči preveč priporočati slav. zboru, ker smo prepričani, da vsakdo navzočnih zna ceniti nasvetovano premembo in stavimo formalno le predlog: „Občni zbor pooblašča odbor „Narodne Tiskarne“, da stori vse potrebne korake v povečanje formata, oziroma pomnoženja gradiva lista „Sl. Naroda“, dovoljuje v ta namen vsa potrebna sredstva, vendar prepušča odboru izvršiti ta sklep, kadar se mu z ozirom na razne okolnosti potrebno zdi.“

To poročilo je zbor vzel odobrujoč na znanje ter zlasti po kratkem razgovoru pritrtil vsem predlogom upravnega odbora.

Po nasvetu dr. J. Tavčarja je zbor izrekel posebno zahvalo odborniku Antonu Knezu za sestavo poročila in trud, ki ga je vse leto imel velezaslužno z društvenim gospodarstvom.

Pri dopolnilni volitvi v upravni odbor je bil izvoljen dr. Fr. Tekavčič iz Ljubljane, a pri volitvi v pregledovalni odsek: Fr. Ks. Sou-

LISTEK.

Zgodovina Pugačóvljevega punta.

(Spisal A. S. Puškin, iz ruskega preložil —o.)

(Daje.)

Dne 20. julija je Pugačov pod Kurmišem preplaval Suro. Plemenitaši in uradniki so bežali. Nižje ljudstvo ga je vsprejelo na bregu s podobami in „hlebom“. Prebran mu je bil puntarski manifest. Invalidna komanda je bila pripeljana pred Pugačova. Major Jurlov, načelnik one, in podčastnik, katerega ime se v obžalovanje ni ohranilo, jedina nista hotela priseči in sta mu v obraz dokazala, da je samozvaneč. Obesili so ju in do mrtvega topli z biči kazaskimi. Vilovo Jurlovo so rešili njeni služabniki. Pugačov je zaukazal razdati čuvašem državno vino, obesil nekoliko plemenitašev, ki so jih njihovi kmetje pripeljali k njemu in je šel proti Jadrinsku, pustivši mesto pod načelništvom štirih jaickih kazakov ter jim je dal na razpolaganje šestdeset pridruživših se mu hlapcev. Pustil je za seboj malo tolpo, da bi zadržala grofa Mellina. Mihelson je šel proti Arzamasu in odredil Harina proti Jad-

rinsku, kamor je tudi hitel grof Mellin. Pugačov, izvedši o tem, se je obrnil proti Alaturju, in skrivaje pomikanje svoje, poslal proti Jadrinsku četo, katero so tudi vojevod in prebivalci odbili, potem jo je pa grof Mellin srečal in popolnoma razkropil. Mellin je hitel v Alatur, mimogrede osvobodil Kurmiš, kjer je obesil nekoliko puntarjev, kazaka pa, ki se je imenoval vojvoda, vsel seboj za zaslišanje. Častniki invalidnega poveljstva, ki so prisegli samozvancu, opravičevali so se s tem, da neso prisega dali iz iskrenega srca, ampak da ohranijo korist njenega caričinega velečastva. „Da smo pa mi, so pisali Stupišinu, pred Bogom in vsemilostnejšo gosudarinjo svojo prelomili prisego in temu zlodeju prisegli, za to se kristijanski kesamo in s solzami prosimo odpuščanja za ta svoj greh, storjen zoper našo voljo, ker nas ni drugo k temu pripravilo, kakor strah pred smrtjo.“ Dvajset mož je podpisalo ta sramotni izgovor.

Pugačov je prodiral z nenavadno hitrostjo, razpošiljaje na vse strani svoje tolpe. Neso vedeli, v kateri se on sam nahaja. Dohiteti ga je bilo nemogoče: dirjal je po stranskih potih, nabiraje svežih konj, in puščal za seboj šuntarje, kateri so po dva, trije in ne čez pet sem ter tja brezopasno jezdili

po naselbinah in mestih, nabiraje povsodi novih tolp. Troje izmed njih prikazalo se je v okolici Nižnjega-Novgoroda; kmetje Demidova so jih zvezali in postavili pred Stupišina. Ta je zaukazal obesiti jih na barkah in spustiti po Volgi doli, memo puntajočih se bregov.

Dne 27. julija ustopil je Pugačov v Saransk. Vsprejelo ga je ne samo nižje ljudstvo ampak tudi duhovništvo in trgovstvo... Tristo ljudij izmed plemstva, vsacega spola in starosti je tukaj obesil; kmetje in služabniki drli so k njemu v trumah. Šel je iz mesta dne 30. julija. Prihodnji dan je ustopil Mellin v Saransk, vzel pod stražo praporščka Šahmatejeva, katerega je samozvaneč za vojvodo napravil, tako tudi druge važne izdajalce duhovnega in plemenitega stanu, robe je pa zapovedal bičati pod vislicami. Mihelson je šel iz Arzamasa za Pugačovom. Mufel mu je iz Simbirsk hitel naproti. Mellin mu je bil za petami. Tako so trije oddelki obdajali Pugačova. Knez Ščerbatov je z nepotrpežljivostjo pričakoval prihoda vojsk iz Baškirijske, da bi poslal pomoč delujočim oddelkom in sam je hotel hiteti za njimi, pa, vsprejemši ukazi z dne 8. julija, izročil je načelnistvo knezu Goliciu in se odpravil v Peterburg.

vjan, Ivan Vilhar, Filip Tratnik in Filip Zupančič, vsi iz Ljubljane, in Gabrijel Jelovšek z Vrhnike.

Perovodjo je bil izvoljen Iv. Triller, podpisateljema zapisnika dr. D. Majaron in Ivan Zagorjan.

Ko je bil tako rešen dnevni red, zaključil je predsednik zborovanje.

Govor državnega poslanca Jakoba Hrena, v državnem zboru dne 11. marca 1890.

(Dalje.)

In visoka zbornica se danes drugi pot bavi s tem vprašanjem, drugi pot je ta stvar na dnevnem redu, ko vladnej predlogi z dne 7. marca 1883, po kateri je napravljen sedanji načrt, ni bilo sojeno, kakor se je že konstatovalo, da bi bila postala zakon, če tudi jo je zbornica poslancev bila skoro jednoglasno vsprejela.

Mislili bi, da se sklepanje zakona, ki se tako strinja z načeli humanitete in umestnosti, in naravnim pravnim čustvom, zakona, katerega že stoletje javno mnenje znanost in zakonodaja priznavajo za postulat pravičnosti, ne bode nikdo ustavljaj, pa je vendar drugače. Obžalujem, da v vsej sedanji debati pogrešam one jednodušnosti pri obravnavi tega vprašanja, ki je vodila zbornico, ko se je prvokrat o tem vprašanju razpravljalo v tej zbornici. — Obžalujem tudi, da mej nasprotniki pravnega stališča nahajam v tem vprašanju tudi jako čestitega moža pravne znanosti, kateri se, kakor sem razumel, postavlja tudi le na stališče umestnosti in humanitete, ki se pa v tem oziru ravna le po drugem velečenjenem glasu, ki doni k nam iz druge zbornice. — Obžalujem pa še mnogo bolj, da se je velespoštovani glas iz visoke gospodske zbornice tukaj v teku debate porabljal v tendenci, ki očitno ovira, da bi se sklenil dober zakon.

Velespoštovanega glasu mi ni treba natančneje označiti, to je glas po socijalnem in hierarhičnem položaji odličnega, po svojem globokem znanju v vseh strokah zakonodaje znanega in za zakonodavstvo vsekako zaslužnega moža, ki je v 95. seji prejšnjega zasedanja visoke gospodske zbornice, ko je bil razgovor o zakonu, katerega je vsprejela zbornica poslancev tudi v tretjem branji, ta zakon pobijal z vso odločnostjo in z vso svojo ostro zgovernostjo in ga tudi pobil. Gotovo ne odrekam važnosti pomislekom, katere je navel oni velečastiti odlični govornik visoke gospodske zbornice, tudi čutim, kako težko bode z mojim skromnim znanjem boriti se proti sili onih argumentov, pa vendar te dolžnosti ne morem odriniti od sebe, ko gre za to, da izrazim svoje nasprotno mnenje in to mnenje tudi na zunaj zastopam in opravičim.

Gospod poročevalec je že v svoji lastnosti kot predlagatelj pri prvem branji zakona obširno se bavil z argumenti, katere je navajal omenjeni gospod v gospodski zbornici in sicer tako temeljito in podrobno, da v tem oziru imam le malo pristaviti in sicer le toliko, v kolikor se mi dozdeva, da se argumenti neso dovolj osvetlili.

Odlični govornik visoke gospodske zbornice

Mej tem se je Pugačev približal Penzi. Vovoda Vsevolški je nekoliko časa obdržal nižje ljudstvo v pokornosti in je dal časa plemenitašem, rešiti se. Pugačev pokazal se je pred mestom. Pribivalci so mu šli naproti s podobami in „hlebom“ in pali pred njim na kolena. Pugačev je ujahal v Penzo. Vsevolški, katerega je mestna vojska zapustila, se je zaprl v svojem domu z dvajsetimi plemenitaši in je sklenil braniti se. Dom je bil zažgan; hrabri Vsevolški je poginil s svojimi tovariši. Državna in plemenitaška poslopja so bila oropana. Pugačev je postavil za vojvodo graščinskega kmeta in šel proti Saratovu.

Zvedši o vzetji Penze, jelo je saratovsko načelnništvo delati svoja razpolaganja.

V Saratovu se je nahajal takrat Državin. Odposlal je bil (kakor smo že videli) v selo Malikovko, da bi odtod prestrigel pot Pugačovu v slučaju po begu njegovega na Irgiz. Državinu, zvedšemu o zvezi Pugačova s kirgiškimi kajsaki, se je posrečilo odrezati jih od kočujočih ord po rekah Uzenjah in se je namenil iti na osvobojenje Jaickega gorodka, pa ga je že prehitel Mansurov. Konec julija je prispele v Saratov, kjer so mu red gvardije poročnika, bister um in ostra urav pridobili važen upliv na javno mnenje.

(Dalje prih.)

vprašuje pred vsem po pravem naslovu za odškodovalno dolžnost in se sklicuje na določbe državlanskega zakonika. § 1294 državlanskega zakonika določa pogoje, pod katerimi se odškodovanje zahtevati more. Odškodovanje pa se sme zahtevati le, če je kaj zakrivil oni, od katerega se odškodovanje zahteva. Zakriviljenje je namreč dolosno ali kulposno; dolosno, če se je škoda s hudobno nakano nalašč naredila, kulposno, če se je škoda zgodila iz nevednosti ali iz pomankljivosti potrebne paznosti in previdnosti.

Odlični govornik vpraša: kje naj se išče dolus ali culpa pri sodci, ki je postopal po določbah kazenskega zakonika, ki je dal zatožencu vsa sredstva za obrambo na razpolaganje, ki je dopustil vsa pravna sredstva, in je izrekel potem svoj „kriv“ po prepričanju, katerega je dobil iz doprinesenih dokazov? Tu ni niti dolus niti culpa, torej ni pravnega uzroka za odškodovalno dolžnost.

Po mojem mnenju se pa lahko misli, da v enem specijalnem slučaju tudi sodca zadeva krivda v zmislu državlanskega zakonika. Nečem trditi, da je nalašč krivo razsodil in si je s hudobnim namenom napravil napačno mnenje o krivdi zatoženca. Mari si ne moremo misliti, da se je sodec, katerega dolžnost je slediti za strogo objektivno resnico in pretresati dokaze za in proti, izneveril tej dolžnosti, ker nema dovolj skušnje in dosti ne pozna ljudij, ker se mu ni ljubilo toliko natančno stvari doganjati, ali pa je z delom preobložen. V tacihi slučajih bi lahko mislili, da se nahaja vsaj culpa v zmislu državlanskega zakonika. Da se pa dogajajo taka pomankljiva poizvedovanja, vemo možje prakse, naj si že pripadamo sodniškemu ali zagovorniškemu stanu. Dokaz temu, da se preiskovalni akti večkrat vrnejo prvemu sodniku, da jih popolni, bodi že od javnega tožitelja, razsojujočega ali prizivnega sodišča. Mogoče je pa tudi, da sodec zakon napak razume in napak rabi, da kaj zmeta za resnico, kar ni, da kazen odmeri po kakem članu, ki ni primeren za dotični slučaj in torej koga strožje kaznuje, nego bi ga smel.

Ravno tako je lahko tudi povod krivične obsojbi napačno, če tudi optima fide izrečeno mnenje izvedencev kakor sodnih zdravnikov in izvedencev v pisavi. Tudi v tem oziru se lahko pripete pomankljivosti in zmote, dogajale so se in se bodo še dogajale. Tudi v takem slučaju se da govoriti o zakriviljenju, v kolikor morda sodec pri izbiranju izvedencev ni bil dovolj previden, in ker je izvedenec pomočni organ sodišča torej zadeva sodišče krivdo v njenem pomočnem organu.

(Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 1. aprila.

Levičarski listi očitajo Staročehom, da skušajo spravo na Českem zavleči in kolikor je moči zožiti območje nemščine. Predbacivajo jim celo, da z vso spravo niti resno mislili neso. Posebno sveda Nemce bóde, da Čehi ne marajo nemščine priznati za državni jezik, kakor se vidi iz interpelacije dr. Riegra v državnem zboru. Nemci bi

Ljubljana, 30. marca 1890.

Gospod urednik!

Sklicevaje se na § 19. tisk. zak. prosim za sprejem sledečega popravka predzadnjega stavka „Nedeljskega pisma“ v Slovenskem narodu ste. 27 z dne 29. marca, ki meri na mene.

Res je, da sem se brez namena zaletel v jednega neznanega mi gospoda, ker se v sredi tlaka gredoč izogibati ni hotel, nikakor pa ni istina, da bi bil na to omenjeni gospod izustil besede „Lausbube“ in „Sie haben schon genug“.

Rekel sem mu sicer, da sem pripravljen k vsakemu zadostjenju, ako se čuti razžaljenega, a on je samo odvrnil: „Das haben Sie in Graz gelernt“.

Ferdinand Eger, stud. iur.

Opomba uredništva: Popravek ta smo vsprejeli, ker nas nesrečni § 19. tisk. zak. k temu sili, dasi smo se preverili, da je naš listkar resnico pisal. Da se je g. Eger v nekega gospoda zaletel, to sam priznava, glede besed „Lausbube“ in „Sie haben schon genug“ pa smo vprašali našega listkarja „s.“ in on je rekel, da so se te besede faktično govorile, kar bode on, ako treba, pred sodiščem dokazal. Toliko v ilustracijo tega popravka.

radi, da bi Čehi kar privolili v njih želje in se posebnokraj razdelili, kar po dodatkih, ki so jih sami nabrali. Premembo volilnega reda za veleposilstvo pa sami zavlačujejo, ker se nečejo zadovoljiti s tem, da bi se državnozbornski volilni red vzel za podlago. Saj se je pri konferencah na Dunaji vendar mislila le taka prememba volilnega reda.

Vnanje države.

Novo srbsko ministerstvo zmeta se le začasno. Popolniti se bode itak kmalu morala, ker imajo nekateri ministri po več portfeljev. Radikalci bi radi, da bi Pasić postal ministerski predsednik, pa se ga regentstvo baje brani. Pri sestavljanju nove vlade se je jako čutilo, da radikalnej stranki primanjkuje inteligence.

Bolgari že računajo s tem, da je v kratkem mogoča vojna s Srbijo. Vojno ministerstvo je naročilo 40 milijonov patron za Mannlicherjeve puške v Avstriji, da Srbi Bolgarov ne najdejo nepripravljenih. Mejo bodo Bolgari tudi bolje zavarovali, nego so jo bili ob zadnji vojni, ko so največ vojske imeli na turške meji, ko so Srbi udrli v deželo.

V zbornici francoske je poslanec Ferroul interpeloval vlade, bodo li delavci v državnih delarnicah imeli prvi dan maja prost, da se bodo mogli udeleževati zborovanj tega dne, ko se bodo posvetovali o omejenju dela. Minister Constans mu je odgovoril, da delavci v državnih delarnicah delajo le po 7 ur na dan in zatorej ni povoda, da bi se jim za 1. maja dal dopust, katerega niti sami ne žele. Nadalje je minister se izjavil, da ne bode trpel nikakih demonstracij dne 1. maja. Poslanec Ferroul je ministru jako rezko odgovarjal, pa mu je večina močno posegala v besedo.

Bruselska konferenca za odpravo robstva je sklenila, da se prepove popolnoma uvažanje žganja v one afriške kraje, v katere se dosedaj ni ali se je le malo uvažalo, v druge kraje bode se pa dopustilo uvažanje proti plačevanju carine. Ta sklep se na papirju lepo čita, v Afriki bode pa najbrž težko izvedljiv, ker ondu ne bode moči vzdrževati povsod potrebnih straž. Tudi je trgovina v Afriki bolj razširjena, nego se je nekdaj mislilo, če se bode v enem delu prodajalo žganje, se bode kmalu razširilo v drugi kraj, za afriškimi karavanami ne bode nihče sledil.

Novi nemški tajnik za vnanje zadeve Marschal pl. Biberstein je že sedem let član zveznega soveta. Rojen je 1842. leta in je po dovršenih vseučilišnih študijah stopil v badensko državno službo. Svoje parlamentarno delovanje je začel 1875. leta kot poslanec veleposestva v badenski prvi zbornici. L. 1878. je bil voljen v državni zbor. Od kar je bil badenski poslanik v Berlinu, se je mnogo brigal za državne zadeve in cesar mu je nedavno za njegove zasluge podelil red rdečega orla 1. razreda. Po svojem političnem prepričanju je konservativec.

Kralj belgijski odpotoval je za nekaj dni v Anglijo. To potovanje ima baje velik političen pomen. Kralj se bode baje z angleškimi državniki pogajal o važnih zadevah, ki se tičejo Belgije in kongijske države Zagotoviti si hoče Anglijo, da bi varovala belgijsko neutralnost, ko bi prišlo do evropske vojne. Glede kongijske države se pa ima kralj dogovoriti o več vprašanjih trgovinskega značaja. Kralju je mnogo ležeče na tem, da ta dežela napreduje, to je pa le mogoče, če se pouzdigne trgovina.

Sporočilo.

osnovalnega odbora delniškega društva I. narodni dom v Rudolfovem obnemu zboru za konstituiranje društva 18. marca 1890.

Ne samo delničarje delniškega društva I. narodni dom v Novem Mestu, ampak vse domoljube razveselila je vest, da je po dolgoletnem trudu mogoče to društvo konstituirati. Po pravilih od vis. ministerstva potrjenih mora se vseh 200 delnic popolnoma uplačati, da se konstituirajo. Ta pogoj se je splošno vkljub temu, da so nekateri dali se preplašiti, in so vsled tega uplačevanje ustavili; toda tudi od teh je večina izdatne zneske uplačala in čitalnici, kot lastnici poslopja „Narodni dom“ darovala in sicer gg. Ivan Lapajne 15 gld. 10 kr., dr. Fr. Celestin 14 gld., Franjo Benigar 14 gld., Teodor Vidic 8 gld., dr. Kopač 14 gld., Ferd. Seidl 12 gld., J. Verderber 6 gld., J. Gregorič 6 gld., J. Anžiček 5 gld., M. Avsee 6 gld., Ludevít Stergar 10 gld. in Ivan Vrhovec 15 gld. Skupaj 120 gld. 10 kr., za kateri znesek je Čitalnica 2 delnici kupila. Drugi so podpisali, uplačevanje pa ustavili brez izjave, namreč gg. dr. E. Barčič, J. Koracin, Karl Kristof, J. Rohrmann, E. Kmetič, J. Kurent, dr. Gspan, A. Jugovic, J. Vidmar, grof Margheri. Navedeni so se po 3kratnem opominu po čl. 221 trg. zak. izbrisali. Uplačanih delnic so čitalnici darovali gg. A. Pauser 1, Karol Pleško 1, dr. Poznik 2, R. Perušek 1, A. Gerdešič 1, F. Perko 1, M. Pleteršnik 1, F. Šuklje, J. Hribar 1, Fr. Žužek 1, dr. Tavčar 1, J. Arce 1, O. Skale 1, obrtnijsko

društvo v Ljubljani 1, Fr. Souvan 1, Souvan F. 1. Umrli so sledeči delničarji gg. Fr. Durini, Iv. Jagodic, dr. J. Rosina, Karol Rudež, dr. V. Zarnik, dr. M. Razpet, Fr. Kuralt.

Po zadnem poročilu to je 31. decembra 1887. je znašala podpisana svota 7400 gld., uplačana 5818 gld. 10 kr. Danes 10.000 gld. uplaćanih.

Po izbrisu zgoraj navedenih delničarjev in po pristopu novih delničarjev, mej kojimi je jeden sam 44 delnic vzel in blizu 200 gld. za doplačilo malih zaostankov drugih delnic založil, znaša število popolnoma uplaćanih delnic 200.

S tem se je omogočilo konstituiranje delniškega društva, katero je bilo odvisno od uplaćila vseh 200 delnic.

Istina je, da so se temu podjetju dolgo stavljale razne zapreke. L. 1884. in 1885. se je kazal živahni promet; potem je društvo dve leti slabo napredovalo. L. 1888. pa je osnovalni odbor sklenil najeti popotnega agenta, da bi širil zanimanje tudi v drugih narodnih krogih po vseh slovenskih pokrajinah. Isti je pohodil vse važnejše kraje in v teku 3 mesecev spečal nad 20 delnic in kar je še manjkalo, nabralo se je mej Novomeškimi domoljubi.

Kakor je razvidno iz računov, posodilo je delniško društvo čitalnišnemu društvu skupaj 5698 gld., da je zadnje moglo plaćati najnujnejše dolgove in stavbine stroške dogotavljenja poslopja. Od navedene svote je 5300 gld. na poslopji I. „Narodni dom“ zastavno zavarovanih. Za obresti do konca l. 1888. se je delniškemu društvu zastavilo premično premoženje, katerega vrednost trikrat presega svoto zaostalih obrestij. Za 311 gld. 30 kr. se je nakupilo nekoliko srečk, katerih vrednost nadalje bolj narašča ne glede na mogoče dobitke.

Nadalje se je prevzela pupilarno varna terjatev 400 gld. potom cesije, preostanek se je naložil deloma v Ljubljanski mestni in deloma v kranjski hranilnici; le kar se je v zadnjih dneh uplaćalo, še ni naloženo in se bode gotovina porabila za posojilo, za katero prosi vnovič čitalniško društvo, da se reši drugih zavez in da obrani poslopje prvotnemu namenu, ako se posojilo dovoli. Da bode moglo čitalniško društvo amortizovati pred zgoraj navedeno terjatvijo delniškega društva I. „Narodni dom“ v Novem Mestu 5300 gld. uknjiženo terjatev mestne hranilnice Ljubljanske, prosi ono, da bi se ne sanio od novega posojila ampak tudi od prejšnjega posojila ne zahtevalo več ko 3%, obresti.

Ker po amortizaciji delniško društvo večo varnost doseže in je ravno namen tega društva narodni zavod rešiti, se priporoča, da se ponudba vsprejme in da se obresti od 5% na 3% znižajo od onega trenutka, ko postane čitalnica lastnica vsaj petdesetih delnic.

Natančni račun se razvidi iz računskih sklepov za l. 1889. in I. četrtletje 1889 in iz bilance je razvidno, da je društvo aktivno in ker je zanaprej tudi redno plaćevanje obrestij od strani čitalniškega društva zagotovljeno, se bode začelo izplaćevanje kuponov po občnem zboru. Iz priloženega izkaza in imenika se razvidi, da je bilo delnic uplaćanih do konca leta 1886: 79, 1887: 27, 1888: 13, 1889: 20 in 1889 do občnega zbora 61. Skupaj 200.

Jednoglasno sklene občni zbor:

1.) Delniško društvo se izjavi za konstituirano.

2.) Poročilo o delovanju osnovalnega odbora se vsprejme na znanje in se odobri.

3.) Račun za leto 1889, računski sklep do 18. marca t. l. in bilanca se odobri in osnovalnemu odboru da absolutorij.

4.) Iz premoženja delniškega društva se posodi vnovič svota 3000 do 5000 gld. čitalniškemu društvu v Novem mestu na 3% obresti in proti zavarovanju na društvenem poslopji I. „Narodni dom“. Sklene se nadalje, da se:

5.) Obresti od dozdajnega posojila 5300 gld. se znižajo od 5% na 3%, ob jednom z oddajo novega posojila. Glavnica se čitalniškemu društvu ne odpove, dokler se bodo obresti redno plaćevale; v sodnijski poravnavi 16. maja 1889. št. 10521 priznana svota na obrestih do konca leta 1888. in na stroških znašajoča 722 gld. 67½ kr., odloči se za neobrestovani rezervni fond; obresti od 220 gld. se do konca 1888 opuste izterjati. Obresti za leto 1889. in naprej se poračunajo z najemščino od društva „Čitalnica“ nakazano pri mestni blagajnici, dokler najem trpi.

6.) Dividenda za leto 1887. in 1888. se določi na 3% po odbitku 10% za rezervni fond po § 25. pravil in se izplaća za kupone 18. decembra 1888. istim, ki so celo delnico do konca 1886. uplaćali in za kupone 18. decembra 1889. istim, ki so celo delnico do konca 1887. uplaćali, po 1 gld. 35 kr. od kupona proti uložbi dotičnih kuponov iz dohodkov l. 1890.

Domače stvari.

— (To je odločnost!) Česa treba za oftalmološki oddelek kranjske bolnice? Jedne sobe, trideset postelj in pa — dr. Bocka. Tako vsaj misli primarij prof. Valenta, ki je kar hitro te dni odločil jedno sobo in trideset postelj ter postavil mej nje dr. Bocka, da ordinuje. A čujemo že, da je deželni odbor prevetnega profesorja pozval „ad audiendum verbum“. In mi upamo, da mu bode deželni odbor tudi razjasnil svojo avtoriteto.

— („Rublji so tudi denar.“) Naš, pod tem naslovom objavljeni dopis iz Rusije, vzbudil je pri gospodih „Slovenčevih“ veliko srditost. V večrajšnji številki pripovedujejo nam cel roman, kako so vabila na „Rimskega Katolika“ romala tudi v Rusijo. Kako so prišla tjakaj, je postranska stvar, glavna pa ta, da dr. Mahnič, kjer le more strastno zabavlja na Rusijo, a bi se za svojega „Rimskega Katolika“ tudi pravoslavnih rubljev ne branil. To je „skakajoča točka“ v tej zadevi, katera je sedaj z obeh strani konstatovana. Torej „rublji so tudi denar!“

— (Velika javna telovadba.) Vse rodoljube na deželi, kateri se mislijo udeležiti izrednega užitka javne Sokolove telovadbe na Velikonočni ponedeljek, opozarjamo, da si pravočasno preskrbe ustopenice in sedeže, ker je zanimanje za telovadbo veliko in bi morda v zadnjem času ne bilo več moč ustreči.

— (Mestna hranilnica Ljubljanska.) Meseca marca uložilo je 312 strank v mestno hranilnico Ljubljansko 86.303 gld. 62 kr., vzdignilo pa 85 strank 43.541 gld. 72 kr.

— (Iz Litije) prišli so danes kot deputacija gg. Ljudevit Treo, Josip Mešek, Janez Wakonig, Vencel Polan, Janez Jeretin, Ant. Koprivnikar in Jože Jaklič v Ljubljano, da bi pri deželnem odboru pospešili preložitve ceste čez Bogenšperk. Rečena cesta je za ves okraj eminentne važnosti in kdor se je kdaj vozil čez zloglasni Bogenšperk, preverjen je gotovo, da je preložitev nujno potrebna ne zaradi ložjega prometa, ampak tudi zaradi varnosti življenja in imenja. O tej cesti priobčili smo že par dobro utemeljenih dopisov in deželni zbor kranjski je tudi že sklenil, da se ta cesta preloži. Velika nujnost je baš sedaj da se deželnega zbora sklep kakor hitro mogoče izvrši, kajti v Litijskem okraji vlada letos huda beda in ljudstvo že komaj čaka zgradbe nove ceste, da bi se z delom kaj prislužilo. Naj torej odločilni faktorji to zadevo kar najhitreje spravijo v tek in tako pomagajo bednemu prebivalstvu.

— (Vojaški narednik) objavlja cesarjev ukaz, da se uvedó vojaške zaslužne svetinje za pohvalno priznanje v vojni ali za izraz Najvišjega zadovoljstva v mirnih časih. Dalje so za vojaško službeno znamenje za častnike v obče določene tri vrste: za 25-, 40- in 50letno službovanje, za moštvo pa dve vrsti: za 12- in 24letno službovanje.

— (Učiteljski Tovariš.) Glasilo „Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani“ ima v 7. številki nastopno vsebino: Naše vdovsko društvo. — Jan Lego — Praga: Cenjemu slovenskemu učitelstvu! — L. Stiasny — Kamnik: Nekaj črtic iz šolskega življenja v Kamniku v minulih stoletjih. — Janko Žirovnik — Gorje: Zrno do zrna — pogaja! — J. Marn: Knjiga Slovenska. — Ukazi in odredbe šolskih oblastev. — Književnost. — Vprašanja in odgovori. — Dopisi: Iz Ljubljane. — Z Goriškega. — Iz Primorja. — Iz Kopanja. — Vestnik „Pedagoškega društva“ v Krškem. — Vestnik. — Uradni razpisi učiteljskih služeb.

— (Vreme) se je včeraj popoldne premenilo, zvečer je deževalo, bliskalo in gromelo. Po Gorenjskem padala je toča. Danes je oblačno in nekoliko deževno.

— (V Srednji vasi.) v Bohinju, izvoljen je županom Simon Sodja, posestnik v Srednji vasi, odborniki pa posestniki: Ivan Stare iz Česnice, Ivan Gašperin iz Starih Fužin, Ivan Ižvan, Štefan Arh in Valentin Žmitek iz Srednje vasi.

— (Toča) vsula se je včeraj preko 6. ure popoldne za Savo, krog Šmarne Gore, Tacna, Šmartna in Grašice. Padlo jo je toliko, da so bile tla popolnoma pobeljena. Čudno v tem času!

— (V Celovci) in okolici bila je včeraj huda toča, debela kakor lešniki.

— (Iz Gorenjevsi nad Škofjoloko) se nam piše, da so dne 28. marca v Malenskem Vrhu pogoreli trije gospodarji. Goreti je začelo ob 1½2. uri popoldne pri Pintarji. Kako je ogenj nastal, se še ne ve.

— (S Slatine:) V soboto dopoldne začel je na Boči južni strani goreti gozd g. Karola Jagodica iz Šmarja pri Jelšah. Pogorelo je 13 hektarov gozda.

— (Razpisano) je pri deželnem sodišči v Ljubljani mesto deželno-deščnega in zemljišno-knjižnega pristava. Prošnje do 4. maja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 31. marca. Novi ministri prisegli so danes pred člani regentstva.

Pariz 31. marca. Oficijalni telegram iz Rla de Janeiro braziljskemu poslanstvu zanikava vesti, da bi bilo vojaštvo odreklo pokorščino, da bi bilo prebivalstvo nezadovoljno in da bi bila kakšna zarota proti vladi. Povsod je popolen red.

Dunaj 1. aprila. „Fremdenblatt“: Konferenci za nemško-češko spravo, ki se snide dne 14. aprila bodo se predložile že izdelane predloge ob organizaciji deželnega kulturnega sveta, o deželnem šolskem svetu in o osnovi onih določb deželnozborskega volilnega reda, ki se tičejo veleposestva.

Dunaj 1. aprila. Deželni zbor moravski je sklican na 9. dan aprila, da se posvetuje o deželnem posojilu.

Dunaj 1. aprila. „Wiener Zeitung“ objavlja zakon o napravi drugega tiru na galjski Karola Ludovika železnici.

Dunaj 1. aprila. Strajk zidarjev se nadaljuje. Tudi delavci pri zasebnih zgradbah v prvem okraji pridružili so se strajku.

Razne vesti.

* (O zakonih.) Posebno radovedni ljudje jeli so se pečati s statistiko zakonov ter prišli do sledečih rezultatov: Mladenci se oženijo pouprečno v 28. letu, dekleta pa so pri poroki pouprečno le dve leti mlajše. Sploh se ženijo Angleži in Rusi navadno najprej, Nemci pa, zlasti Bavarci najkasneje; v Ameriki se pa celo često nahajajo poroke petnajstletnih mladeničev s petnajstletnimi deklicami, katerih oba po poroki zopet v šolo gresta. — Najčesče vzameta se mladenič in dekle, potem udovec in dekle, potem mladenič in udova in najredkejša udovec in udova. Sploh udovci mnogo česče zopet iščejo sreče v zakonu nego udove.

* (V Parizu ponarejajo slike) slavnih francoskih slikarjev Detailla in de Neuville. Zato je Pariška policija prišla trgovca Lamberta, ki je ponarejene slike razprodajal; ta pa je rekel, da mu je slike pošiljal risar Hartmann iz Montreuil, katerega so baš pri ponarejanju zasačili in v čegar stanovanji so dobili še več takega blaga. Tudi je slikar Detaille rekel, da ima doma cele zaboje slik z njegovim podpisom, katerih pa ni on naredil, ter da se mu še ni posrečilo priti ponarejalcem na sled.

* (Jako drag pes) je takozvan „Collie-hund“, podoben ovčarskemu psu, katerega so pred kratkim prodali za 1000 funtov šterlingov; o tem „dogodku“ se v boljših krogih na Angleškem jako mnogo govori. Tudi Nemčija je tako srečna, da ima „brata“ tega dragocenega psa; lastnik njegov pošlje ga iz Frankobroda na veliko pasjo razstavo v Berlin, ki bode od 15—18. maja, kjer si ga lahko tudi večje občinstvo ogleda.

* (Kako v Algeriji love leve?) To vprašanje je za tamošnje prebivalce jako važno, da si so levi severnej Algeriji že precej redki. „Gospod z debelo glavo“, kakor ga nazivajo Arabci, naznanja z „gromovitim“ glasom, da prihaja zopet po svoj plen. Da si Arabci navadno vse svoje pridelke dele v tri jednake dele, katerih prvega namenijo levom, drugi pripada državi in še le tretji preostaja njim, vender navadno levi pobere desetkrat več nego vzame država. Zato pa tudi prebivalci pridno zasledujejo leve. Lov na leve pa je jako opasen, kajti tam velja: „Ti leva ali lev tebe“. Ako je namreč lev ranjen, ne pozna več velikodušnosti, marveč skoči besen na predrznega sovražnika ter mu v trenutji zdrobi glavo s strašnim svojim zobovjem. Ker je pa lov tako opasen, znajo tudi prebivalci čislati moža, ki jih je rešil te zveri. — Še rajše pa zasledujejo ljudje leveve mladiče, da tako že v začetku uničijo svojega sovraga; vender to ni nič manj nevarno, kakor ono.

SLOVANSKI SVET

prinaša v 6. številki naslednjo vsebino: Obče položanje in Slovenci. — O kritiki dr. Mahnič. II. K nasprotniškim razpravljanjem o nam očitnem razširjanju protestantskih načel. (Dalje.) — Slovenec. Pesem. (B. Flegerič.) — Delajmo! — Ruske drobtinice. — Slovenskim bratom v Galiciji na pomoč. — Dopis iz Trsta. — Pogled po slovenskem svetu. a) Slovenske dežele. b) Ostali slovenski svet. — Književnost.

„SLOVANSKI SVET“ izhaja po dvakrat na mesec, vselej 10. in 25. dne meseca, in se pošilja naročnina izdajatelju „SLOVANSKEGA SVETA“ v Gorico. — Naročnina znaša: za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld., za četrt leta 1 gld. Za Ljubljanske naročnike in dijake velja: celoletno 3 gld. 60 kr., poluletno 1 gld. 80 kr., četrtletno 90 kr.

Bratje Sokoli!

Opozarjamo vse brate Sokole, ki sodelujejo pri veliki javni telovadbi, **na glavno skušnjo**, katera bo v četrtek zvečer ob 8. uri.

ODBOR.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

31. marca.

Pri **Slonu**: Herzfeld, Walter z Dunaja. — Geyer iz Aša. — Peschges iz Dulmena. — Hirschman iz Siseka. Lenz iz Weiza. — Weber iz Schluckenau. — Mršinar, Košar z Dobrove. — Scherian iz Sroml. — Muršec iz Zagreba. — Elsler iz Grada. — Jak iz Radone. — Weber iz Budimpešte.

Pri **Malič**: Wilnger, Klaus, Fabek, Rosenthal z Dunaja. — Stomič iz Črnomlja. — Czeizetka iz Prage. — baron Lazzarini, Huber iz Grada. — Dr. Perišič iz Staroga trga. — Depolo z Brda.

Pri **Avstrijskem cesarju**: Eckert s soprogo iz Šmarja. — Dr. Isling iz Tržiča. — Perko iz Jesenic. — Pri **južnem kolodvoru**: Stein, Peer, Mayer z Dunaja. — Kramer iz Kostanjevice. — Dollak iz Celovca. Hartman iz Zagreba.

Pri **Bavarskem dvoru**: Rappel iz Falkenau.

Umri so v Ljubljani:

31. marca: Katra Klemenc, stavbarskega asistenta hči, 2³/₄ leta, Parne ulice št. 11, za jetiko.

1. aprila: Roza Jenček, užitninskega paznika hči, 14 mesecev, Strelške ulice št. 11, za ošpicam.

V deželne bolnici:

31. marca: Ivan Černe, delavec, 46 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas o pa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
31. marca	7. zjutraj	734.5 mm.	5.8° C	sl. svz.	jas.	1.70 mm.
	2. popol.	731.3 mm.	22.2° C	m. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	734.3 mm.	11.6° C	z. vzh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura +13.2°, za 6.3° nad normalom.

Dunajska borza

dné 1. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danés
Papirna renta gld.	87.55	87.50
Srebrna renta	87.65	87.60
Zlata renta	110.15	110.50
5% marcna renta	102.85	102.55
Akcije narodne banke	935	935
Kreditne akcije	309.25	308
London	119.30	119.40
Srebro	—	—
Napol	9.45 1/2	9.45 1/2
C. kr. cekini	5.63	5.68
Nemške marke	58.60	58.65
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	177
Ogerska zlata renta 4%	101	60
Ogerska papirna renta 5%	98	69
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	50
Kreditne srečke	100 gld.	185
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	152
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	218	50

Zahvala.

Za vse izraze sočutja prilikom bolezn in smrti preblagega našega očeta

J. N. TRILLER-JA

c. kr. notarja v Škofji Loki

za mnogobrojne vence, za krasno petje ter spremstvo izreka s tem vsem, zlasti slavnemu notar-skemu kolegiju, mestnemu zastopu in požarni brambi v Škofji Loki ter gg. pevcem iskreno zahvalo svojo

globoko žalujoča

rodbina Triller.

V Škofji Loki, dne 31. marca 1890.

Zahvala.

Vsem onim, ki so nam ob bolezn in smrti naše nenadomestljive matere, oziroma stare matere, tašče, sestre in svakinje, gospe

MARIJE OBRESE

izrazili sočutje svoje, ki so se tako mnogobrojno udeležili nje spreveda k poslednjemu počitku in njej s tem skazali zadnjo čast, gg. pevcem za gniljivo petje in vsem p. n. darovalcem krasnih vencev izrekamo tem potom najiskrenejšo svojo zahvalo.

Cerknica, dne 1. aprila 1890.

(274)

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Za obisk in prijaznost mej boleznijo naše ljube hčere, oziroma sestre in svakinje

IVANKE JEMEC

kakor tudi za krasne darovane vence in mnogo-brojno udeležitev pri pogrebu, izrekamo najtop-lejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 1. aprila 1890.

(271)

Žalujoči ostali.

Prežalostnim srcem naznanjamo tužno vest, da je Vsegamogočnemu dopalo iskreno ljubljene sina in brata

JANKA ŠUŠTERŠIČA

po dolgej, mučnej bolezn, previdenega s svetimi zakramenti za umirajoče, danes ob 1/2. uri zjutraj, v 15. letu starosti, poklicati v večnost.

Pogreb bo v sredo dne 2. aprila ob 2. uri popoldne na pokopališču na Viči.

Svete maše zadušnice se bodo brale v več cerkvah.

Ranji bodi priporočen v blag spomin in mo-litev.

Na Viči, dne 1. aprila 1890.

(273)

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Toplo zahvalo izrekamo vsem, ki so se na kater koli način spominjali mej boleznijo in ob smrti našega nepozabljivega očeta, oziroma brata, gospoda

Antona Šege

isto tako zahvalujemo se za krasne darovane vence, slavnemu pevskeemu društvu Litijškemu za ganljivo petje in vsem mnogoštevilnim spremlje-valcem ranjega k večnemu počitku.

V Litiji, dne 1. aprila 1890.

(276)

Rodbina Šega.

Hiša

(259—3)

v dobrem stanju, z velikim vrtom, na lepem kraju v **Krakovskem predmestju**, **Kladzanske ulice št. 24**, potem zasajen **travniki** v **Mestnem logu**, 7¹/₂ orala velik in pol ure od hiše oddaljen, **proda se iz proste roke skupaj ali vsako posebej**. — Cena izve se: **Sv. Petra nasip h. št. 55**, I. nadstropje, v **Ljubljani**.

Blago za obleko.

Peruvien in dosking za visoko **duhovščino**, predpisano blago za **uniforme** c. in kr. **uradnikov**, potem tudi za **veterance**, **gasilce**, **telovadce**, **livre**.

Sukno za **billard** in **igralne mize**, **loden** tudi nepremočljiv za **lovske suknje**, **blago**, ki se **sme prati**.

Potni plačdi od gld. 4—12.

Vse to ceneje kakor kjer koli in le **najboljše** **trajne baze**.

Jan. Stikarofsky v Brnu.

Največja **zaloga sukna** v **Avstro-Ogerskej**. **Uzorci** zastoni. Za gg. krojaške mojstre **najbogatejše** in **najlepše knjige uzorcev**. Pošiljatve nad gld. 10.—franko. Pri mojej konstantnej zalogi gld. 200.000 in pri mojej **svetneji trgovini** se razume samo po sebi, da ostane mnogo **ostankov**, in ker mi ni moč od njih pošiljati uzorcev, vzamem tako naročene **ostanke nazaj**, jih zamenjam ali pa denar nazaj pošljem. Barva, dolgost, cena morajo se navesti pri naročbi ostankov.

Dopisovanje v nemščini, madjarščini, češčini, poljščini, italijanščini in francoščini. (141—10)

Št. 4932.

Razpis službe.

(247—3)

Pri magisfratu deželnega stolnega mesta Ljubljane je popolniti službo

mestnega fizika

z letno plačo 1800 gld. in s pravico do štirih v mirovino uštevnihi petletnic, znašajočih po 10% zistemizovane plače. Pogoji je, da mestni fizik ne sme izvrševati privatne prakse zunaj mesta.

Prošnje, katerim mora poleg dokazil o starosti, znanji jezika in dozdanjem službovanji, biti priloženo spričevalo ob ugodno prebitem fizikatskem izpitu, je uložiti

do 20. aprila 1890

in sicer potom predstoječe gosposke, če se prosilec nahaja v javni službi.

Mestni magistrat Ljubljanski

dne 20. marca 1890.

Župan: Grasselli.

V najini založbi je izšla in se začne 3. aprila razpošiljati knjiga

Balade in romance.

Napisal

Anton Aškerc.

Pesnik **Gorázd** (Anton Aškerc) je vzbudil zadnja leta s prekrasnimi svojimi pesniškimi proizvodi v Slovincih obče zanimanje. Plastično izrazovanje, lepa dikcija, blagolasi stiki, zdrav realizem in poseben epični talent dičijo vse njegove, iz narodnega življenja in slovenske zgodovine zajete pripovedne poezije, o katerih se je že večkrat izrekla želja, da bi jih pesnik v knjigo zbrane dal na svetlo. Ustrezajoči tej splošni želji podajeva Slovincem nad deset in pol tiskovnih pol obsežajočo zbirko njegovih balad in romanc ter zajedno vabiva na prijazno naročbo. — Cena broširani knjigi 1 gld. 30 kr., v izvirne platnice elegantno vezani pa 2 gld. (263—2)

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg.